

Brussel, 1 oktober 2025
(OR. en)

12752/25

POSTES 5
UD 219

VOORSTEL

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	10 september 2025
aan:	mevrouw Thérèse BLANCHET, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	COM(2025) 506 final
Betreft:	Voorstel voor een BESLUIT VAN DE RAAD betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen op het 28e congres van de Wereldpostunie

De delegaties vinden hierbij document COM(2025) 506 final.

Bijlage: COM(2025) 506 final

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 10.9.2025
COM(2025) 506 final

2025/0284 (NLE)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

**betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen op
het 28e congres van de Wereldpostunie**

TOELICHTING

1. ONDERWERP VAN HET VOORSTEL

Dit voorstel betreft het besluit tot vaststelling van het standpunt dat de lidstaten namens de Unie moeten innemen in het 28e congres van de Wereldpostunie (Universal Postal Union — hierna “UPU” genoemd) in verband met een verslag van de raad van bestuur van de UPU waarvan het congres nota zal nemen alsook bijlage I daarbij — deze bevat een uitlegging die een EU-handeling onverenigbaar acht met de regels van de UPU, alsmede voorstellen betreffende veiligheid en douane die aan het congres worden voorgelegd (voorstellen 9 en 15). Deze voorstellen hebben ook betrekking op de verdere werkzaamheden van de organen van de UPU (raad van bestuur, raad voor postdiensten) in de Dubai-cyclus en op mogelijke wijzigingen van de akten van de UPU (constitutie, verdrag) die tijdens het 29e universele congres in 2029 zullen worden voorgesteld.

2. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

2.1. De Wereldpostunie

Het Wereldpostverdrag heeft tot doel de internationale uitwisseling van post te reguleren en de desbetreffende procedures en heffingen te standaardiseren en te vergemakkelijken. De overeenkomst is in 1874 in werking getreden, waarbij de Wereldpostunie is opgericht. In 1948 werd de UPU een gespecialiseerd agentschap van de Verenigde Naties. De Wereldpostunie is het wereldwijde representatieve orgaan dat het postbeleid van de lidstaten coördineert en een uniform wereldwijd poststelsel faciliteert.

Hoewel de EU geen lid is van de UPU, zijn al haar lidstaten lid. Tijdens het congres van Doha in 2012¹ is echter besloten dat de Europese Unie de status van formele waarnemer zou krijgen (vertegenwoordigd door de Europese Commissie).

2.2. Het UPU-congres

Het UPU-congres is de hoogste autoriteit van de Wereldpostunie en bestaat uit gevolmachtigde vertegenwoordigers van haar aangesloten landen. Het komt in beginsel om de vier jaar bijeen. Het congres oefent alle bevoegdheden uit die binnen de werkingssfeer van de UPU vallen en die niet door de akten van de Unie uitdrukkelijk aan een ander orgaan zijn toevertrouwd. Het gaat onder meer om de bevoegdheid om de constitutie van de UPU, het Wereldpostverdrag en de bijzondere overeenkomsten te wijzigen. Het congres kan ook resoluties, besluiten, aanbevelingen en formele adviezen aannemen, die samen de besluiten van het congres vormen.

2.3. De beoogde handeling van het UPU-congres

Tijdens het 28e congres van de UPU wordt voorgesteld nota te nemen van het verslag van de raad van bestuur van de UPU en goedkeuring te verlenen aan een voorstel van algemene aard met betrekking tot de verdere werkzaamheden voor de ontwikkeling van het douanebeleid en het regelgevingskader (voorstel 9). Voorts hebben de Verenigde Staten van Amerika een ander voorstel (voorstel 15) ingediend, dat elementen met betrekking tot vervoersveiligheid en de douane bevat. De organen van de UPU zullen op basis van deze voorstellen in de Dubai-cyclus hun werkzaamheden voortzetten en mogelijk zullen voor het 29e Wereldpostcongres in 2029 wijzigingen van de akten (constitutie, verdrag) worden voorgesteld.

¹ Document 9341/12 van de Raad van 8 mei 2012. Resolutie C 78 van het Wereldpostcongres (Doha 2012).

Het doel van voorstel 9 is tegemoet te komen aan de bezorgdheid die bepaalde bij de UPU aangesloten landen via het secretariaat van de UPU hebben geuit over een mogelijke tegenstrijdigheid van het douanewetboek van de Unie² met de akten van de UPU met betrekking tot de bepalingen inzake de uitwisseling en verzameling van de voorafgaande elektronische gegevens, d.w.z. in de context van de EU met betrekking tot de bepalingen inzake summiere aangiften bij binnenbrengen.

Die aangesloten landen willen een juridisch onderscheid maken tussen “doorvoer/overlading” enerzijds en “invoer” (d.w.z. goederen met eindbestemming in de EU) anderzijds, wat betekent dat het douanewetboek van de Unie en de daarin vervatte voorschriften inzake voorafgaande elektronische gegevens, dat wordt ondersteund door het invoercontrolesysteem 2 (ICS2), alleen “juridisch geldig/toepasselijk” voor invoer is. Deze landen hebben gesteld dat het beginsel van “vrijheid van doorvoer”, zoals vastgelegd in artikel 1 van de constitutie van de UPU, dus wordt geacht te zijn geschonden op grond van de wettelijke voorschriften van het douanewetboek van de Unie voor de indiening van summiere aangiften bij binnenbrengen in ICS2, met name artikel 113 bis, leden 2 en 4, van de gedelegeerde handeling van het douanewetboek van de Unie³.

Tijdens het 4e buitengewone congres van de UPU, dat in 2023 in Riyad plaatsvond, is — naar aanleiding van een discussie over de uitdagingen waarmee aangewezen exploitanten die lid zijn van de UPU te maken krijgen als gevolg van de voorschriften van regelgevingsstelsels inzake voorafgaande elektronische gegevens — een taskforce opgericht om de juridische, operationele, regelgevings- en technische kwesties in verband met nieuwe douane- en beveiligingsvoorschriften met betrekking tot voorafgaande elektronische gegevens te analyseren, met bijzondere aandacht voor de maatregelen van de Europese Unie in het kader van ICS2.

De taskforce werd bijgestaan door de juridisch adviseur van het internationale bureau van de UPU, die een eigen juridische beoordeling heeft uitgevoerd van de mogelijke gevolgen van de EU-maatregelen voor en de samenhang met de grondbeginselen van één enkel postgebied en vrijheid van doorvoer in het kader van de akten van de UPU (met name de beginselen van non-discriminatie tussen binnenlandse en internationale zendingen).

Volgens de juridische beoordeling van de juridisch adviseur zijn de voorschriften met betrekking tot voorafgaande elektronische gegevens van de EU (in de vorm van de summiere aangiften bij binnenbrengen), met name die welke betrekking hebben op goederen die nooit bedoeld zijn om te worden ingevoerd, maar eerder doorheen de EU worden vervoerd, in strijd met deze fundamentele beginselen. Het argument is dat in het kader van deze “doorvoerverrichtingen” de bepalingen van het douanewetboek van de Unie de behandeling van internationale postzendingen discrimineren ten opzichte van binnenlandse zendingen door exploitanten van postdiensten in derde landen te verzoeken summiere aangiften bij binnenbrengen in te dienen voor pakketten die via de EU worden verzonden, terwijl pakketten die door een exploitant van postdiensten in de EU naar een andere lidstaat, Noorwegen of Zwitserland worden verzonden, van die verplichting worden vrijgesteld.

Voorstel 15, dat is ingediend door de Verenigde Staten van Amerika, betreft de start van werkzaamheden ter bevordering van de uitvoering, verbetering en actualisering van de normen en protocollen binnen de UPU met betrekking tot gevaarlijke en verboden goederen,

² Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 9 oktober 2013 tot vaststelling van het douanewetboek van de Unie (PB L 269 van 10.10.2013, blz. 1).

³ Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 van de Commissie van 28 juli 2015 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 952/2013 van het Europees Parlement en de Raad met nadere regels betreffende een aantal bepalingen van het douanewetboek van de Unie.

teneinde de veiligheid en beveiliging van het vervoer te verbeteren en het gebruik van internationale poststromen voor het vervoer van gevaarlijke en verboden goederen te bestrijden.

3. NAMENS DE UNIE IN TE NEMEN STANDPUNT

Het onderwerp van de voorstellen die tijdens het komende congres van de Wereldpostunie zullen worden gepresenteerd, valt volledig onder de exclusieve bevoegdheid van de Europese Unie. Alle lidstaten passen hetzelfde douanetarief en dezelfde regels toe. De douanewetgeving van de Unie (douanewetboek van de Unie) bevat belangrijke douaneveiligheidsmaatregelen die ervoor moeten zorgen dat de douanediens ten risico's voor de veiligheid van de Unie en haar ingezetenen of voor toeleveringsketens voor vervoer kunnen aanpakken voordat de goederen het douanegebied van de Unie binnenkomen. Dit wordt ondersteund door het nieuwe ICS2 en voorafgaande elektronische gegevens, die door de marktdeelnemers, waaronder exploitanten van postdiensten, via het ICS2 aan de douaneautoriteiten moeten worden verstrekt. Daarom moet één standpunt worden ingenomen met betrekking tot het verslag van het internationale bureau van de UPU, waarin de verenigbaarheid van de EU-maatregelen met het Wereldpostverdrag in twijfel wordt getrokken.

Deze maatregelen zijn in overeenstemming met de internationale regels en normen die zijn ontwikkeld in het kader van de Werelddouaneorganisatie (WDO), de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (ICAO) en de UPU-kaders.

Het is het vaste standpunt van de Europese Commissie en de lidstaten dat de bepalingen van het douanewetboek van de Unie met betrekking tot het indienen van de summier aangiften bij binnenbrengen voor het uitvoeren van een verwachte risicoanalyse voor veiligheidsdoeleinden in geval van doorvoer/overlading niet in strijd zijn met het beginsel van "vrijheid van doorvoer" zoals vastgelegd in artikel 1 van de UPU. Het feit dat postzendingen in het kader van het Wereldpostverdrag in het douanegebied van de EU worden doorgevoerd en derhalve aan douanetoezicht zijn onderworpen en aan douanecontroles kunnen worden onderworpen, betekent niet dat zij niet "vrij" zijn voor doorvoer.

Bovendien betekent "vrijheid van doorvoer" in het kader van de akten van de UPU niet dat de regels inzake douanetoezicht of douanecontrole niet van toepassing zijn op dit goederenverkeer. Het douanewetboek van de Unie voorziet niet in een vrijstelling van douanecontroles en douanetoezicht (respectieve definities in artikel 5, leden 3 en 27, van het douanewetboek van de Unie), die moet worden uitgevoerd om de naleving van de douanewetgeving en andere wetgeving die van toepassing is op alle soorten verkeer van de goederen te waarborgen.

Bovendien is "vrijheid van doorvoer" geen absoluut beginsel. Artikel 8 van het Wereldpostverdrag schrijft voor dat de aangesloten landen en hun aangewezen exploitanten op alle niveaus van postverrichtingen een proactieve veiligheidsstrategie vaststellen en uitvoeren om het veilige vervoer en de doorvoer van post tussen hen te handhaven. Derhalve is doorvoer bij de toepassing van veiligheidsmaatregelen op grond van het Wereldpostverdrag niet uitgesloten. Dit houdt vanuit hun perspectief in dat het vertrouwen van het publiek in de door de aangewezen exploitanten aangeboden postdiensten moet worden behouden en versterkt. Bovendien is er geen bewijs dat in de UPU ooit is overeengekomen dat "vrijheid van doorvoer" of "één enkel postgebied" "uitdrukkelijk" (artikel 23) het soevereine recht van de lidstaten beperkt om passende douane- en veiligheidscontroles voor de invoer, uitvoer of doorvoer van postgoederen vast te stellen.

Tot slot is er geen sprake van discriminatie tussen postaanbieders uit derde landen en uit de EU. Hoewel de Europese Unie geen lid is van de UPU, is haar gemeenschappelijk

douanebeleid een fundamentele realiteit die door alle partijen van de UPU bij de WTO, de WDO of bilaterale handelsbetrekkingen wordt aanvaard. De interne markt en de douane-unie van de Unie houden in dat gerelateerde regelingen en voorschriften die voorheen tussen haar lidstaten van toepassing waren, zijn afgeschaft op basis van de invoering van gemeenschappelijke voorschriften die van toepassing zijn aan de buitengrens van de Europese Unie. De voorschriften inzake voorafgaande elektronische gegevens die zijn opgelegd door de uitvoering in het kader van het douanewetboek van de Unie van het ICS2-systeem voor de bescherming van de veiligheid, zijn zonder uitzondering van toepassing op alle binnenkomende goederen. Dit is een voorschrift dat in het EU-recht is vastgelegd en waaraan zonder uitzondering moet worden voldaan. Het onderscheid tussen EU-lidstaten en derde landen is gerechtvaardigd vanwege de geharmoniseerde controles die op EU-niveau zijn vastgesteld. Daarom bevinden de EU-lidstaten en derde landen zich niet in dezelfde regelgevingssituatie.

De verbetering van de normen en protocollen van de UPU met betrekking tot de verstrekking van voorafgaande elektronische gegevens met het oog op de veiligheid is een welkom initiatief.

Aangezien de EU niet op eigen titel lid is van de UPU, en het de lidstaten van de EU zijn die zijn aangesloten bij de UPU, zijn de lidstaten verplicht gezamenlijk op te treden in het belang van de Unie.

Met dit besluit van de Raad wordt beoogd dat de lidstaten een gecoördineerd standpunt innemen om te stellen dat de douaneveiligheidsmaatregelen van de EU in het kader van het douanewetboek van de Unie verenigbaar zijn met de akten van de UPU en de grondbeginselen ervan, en dat de EU en haar lidstaten steun verlenen aan de verdere werkzaamheden om praktische en operationele kwesties in verband met voorschriften inzake voorafgaande elektronische gegevens aan te pakken, en tegelijkertijd zorgen voor naleving van de voorschriften inzake summiere aangiften bij binnenbrengen van de EU.

4. RECHTSGRONDSLAG

4.1. Procedurele rechtsgrondslag

4.1.1. Beginselen

Artikel 218, lid 9, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) voorziet in de vaststelling van besluiten tot bepaling van “de standpunten die namens de Unie worden ingenomen in een krachtens een overeenkomst opgericht lichaam, wanneer dit lichaam handelingen met rechtsgevolgen vaststelt, met uitzondering van handelingen tot aanvulling of wijziging van het institutionele kader van de overeenkomst”.

Artikel 218, lid 9, VWEU is van toepassing ongeacht of de Unie lid is van het lichaam dan wel partij is bij de overeenkomst⁴.

Het begrip “handelingen met rechtsgevolgen” omvat tevens handelingen die rechtsgevolgen hebben uit hoofde van de op het betrokken lichaam toepasselijke volkenrechtelijke bepalingen. Onder dit begrip vallen tevens instrumenten die volkenrechtelijk niet bindend zijn, maar die “beslissende invloed [kunnen hebben] op de inhoud van de regelgeving die de wetgever van de Unie vaststelt”⁵.

⁴ Arrest van het Hof van Justitie van 7 oktober 2014, Duitsland/Raad, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punt 64.

⁵ Arrest van het Hof van Justitie van 7 oktober 2014, Duitsland/Raad, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punten 61 tot en met 64.

4.1.2. Toepassing op het onderhavige geval

Het UPU-congres is een orgaan dat is opgericht krachtens een overeenkomst, namelijk het Wereldpostverdrag.

Het verslag dat het UPU-congres moet goedkeuren, is een handeling met rechtsgevolgen, aangezien de beoogde handeling juridische interpretaties bevat volgens welke bepaalde EU-wetgeving die in het kader van het douanewetboek van de Unie is vastgesteld, onverenigbaar is met het Wereldpostverdrag. De goedkeuring van een dergelijk verslag zou derhalve een beslissende invloed kunnen hebben op EU-wetgeving.

De beoogde handeling strekt niet tot aanvulling of wijziging van het institutionele kader van het verdrag.

De procedurele rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is derhalve artikel 218, lid 9, VWEU.

4.2. Materiële rechtsgrondslag

4.2.1. Beginselen

De materiële rechtsgrondslag voor een overeenkomstig artikel 218, lid 9, VWEU te nemen besluit wordt in de eerste plaats bepaald door de doelstelling en de inhoud van de beoogde handeling ten aanzien waarvan namens de Unie een standpunt moet worden ingenomen. Wanneer de beoogde handeling een tweeledige doelstelling heeft of bestaat uit twee componenten, waarvan er een kan worden gezien als hoofddoelstelling of hoofdcomponent, terwijl de andere doelstelling of de andere component slechts ondergeschikt is, moet het overeenkomstig artikel 218, lid 9, VWEU vast te stellen besluit op één materiële rechtsgrondslag worden gebaseerd, namelijk die welke vereist is voor de hoofddoelstelling of de hoofdcomponent dan wel de belangrijkste doelstelling of component.

4.2.2. Toepassing op het onderhavige geval

De beoogde handeling heeft doelstellingen en componenten op het gebied van douanesamenwerking in het kader van de douane-unie, het gemeenschappelijk handelsbeleid en de interne markt. Deze elementen van de beoogde handeling zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden, zonder dat het ene ondergeschikt is aan het andere.

De materiële rechtsgrondslag van het voorgestelde besluit is derhalve artikel 33 VWEU.

4.3 Conclusie

De rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is artikel 33, in samenhang met artikel 218, lid 9, VWEU.

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende het standpunt dat namens de Europese Unie moet worden ingenomen op het 28e congres van de Wereldpostunie

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name de artikelen 33, 114, en 207, in samenhang met artikel 218, lid 9,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Wereldpostverdrag (hierna “de overeenkomst” genoemd) is in 1874 in werking getreden. De EU is geen lid van de UPU, maar alle EU-lidstaten zijn wel partij bij de UPU.
- (2) Door middel van Verordening (EU) nr. 952/2013 (het wetboek) en Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/2446 van de Commissie waarborgt de Unie de veiligheid aan haar buitengrenzen door de indiening van bepaalde elektronische gegevens over alle goederen die het douanegebied van de Unie binnenkomen, met inbegrip van goederen in postzendingen (voorafgaande elektronische gegevens), voor te schrijven. Dit voorschrift is gerechtvaardigd om de potentiële bedreiging voor de toeleveringsketens voor vervoer, de veiligheid van de Unie en haar inwoners, de gezondheid van mensen, dieren of planten, het milieu of consumenten te beperken.
- (3) Overeenkomstig artikel 10, lid 3, artikel 13, artikel 14, lid 2, de artikelen 16 en 18 en artikel 19, lid 2, van het reglement van orde van het UPU-congres kan de UPU nota nemen van ingediende voorstellen en deze goedkeuren, met name in dit geval in commissie 3 van het UPU-congres.
- (4) Het 28e congres van de UPU wordt verzocht nota te nemen van een verslag met een juridisch advies van een lid van het secretariaat van de UPU, waarin vraagtekens worden geplaatst bij de verenigbaarheid van het wetgevingskader van de Unie inzake voorafgaande elektronische gegevens met bepaalde beginselen die in de constitutie van de UPU zijn verankerd, alsook met de internationaal erkende juridische aard van de douane-unie. Voorts wordt het 28e congres van de UPU verzocht een resolutie goed te keuren in de vorm van een voorstel voor algemene richtsnoeren (voorstel 9), dat bedoeld is om dit verslag en dit juridisch advies te gebruiken als basis voor de voortzetting van werkzaamheden met betrekking tot de evaluatie van regelgevingskwesties op douanegebied.
- (5) Het 28e congres van de UPU zal zich ook buigen over een voorstel van de Verenigde Staten van Amerika om de werkzaamheden van de UPU-beleidscyclus en de bijbehorende werkgroepen en comités te richten op het verbeteren en uitbreiden van de UPU-normen, -richtsnoeren en -uitvoering met betrekking tot de veiligheid van het vervoer en de bestrijding van gevaarlijke en verboden goederen in internationale post.

- (6) Het is derhalve passend het standpunt te bepalen dat namens de Unie moet worden ingenomen op het 28e UPU-congres, teneinde de rechten en belangen van de Unie en haar lidstaten te beschermen.
- (7) Daarom moet ervoor worden gezorgd dat de lidstaten een gecoördineerd standpunt innemen om de verenigbaarheid van het wetgevingskader van de Unie met betrekking tot de veiligheidsvoorschriften voor goederen die het douanegebied van de Unie binnenkomen, met de constitutie en akten van de UPU actief te ondersteunen.
- (8) Aangezien de EU geen lid is van de UPU, wordt het standpunt van de Unie tot uitdrukking gebracht door de lidstaten van de Unie die lid zijn van het UPU-congres, die gezamenlijk optreden,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen op het 28e congres van de Wereldpostunie is opgenomen in het addendum bij dit besluit.

Artikel 2

Het in artikel 1 bedoelde standpunt moet tot uitdrukking worden gebracht door de lidstaten van de Unie die lid zijn van het UPU-congres en die daarbij gezamenlijk optreden.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op de datum waarop het wordt vastgesteld.

Dit besluit is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter

BIJLAGE

Door de lidstaten namens de Europese Unie op het 28e congres van de Wereldpostunie in te nemen standpunt over douanevoorschriften inzake voorafgaande elektronische gegevens.

Congresdocument 42

Agendapunt 1: het congres wordt verzocht nota te nemen van het verslag (punten 1 tot en met 20 en bijlagen 1 en 2 bij het verslag)

Het standpunt van de Unie over dit punt op de agenda is dat gestemd wordt tegen het nota nemen van het verslag.

Daarbij is zij het oneens met de beoordeling van de juridisch adviseur met betrekking tot de verenigbaarheid van de wettelijke bepalingen van de Unie voor de indiening van voorafgaande elektronische gegevens.

De lidstaten moeten benadrukken dat de EU-voorschriften inzake douaneveiligheid volledig in overeenstemming zijn met de akten en grondbeginselen van de UPU.

De lidstaten moeten de specifieke kenmerken van de interne markt van de EU benadrukken en uiteenzetten dat de controles aan de binnengrenzen binnen de EU zijn afgeschaft en dat de EU vanuit post-, douane- en veiligheidsoogpunt als één entiteit moet worden behandeld. Ook moet worden benadrukt dat het Koninkrijk Noorwegen en de Zwitserse Bondsstaat zijn overeengekomen dezelfde veiligheidsmaatregelen toe te passen als die welke in de EU gelden, alsook deel uit te maken van het ICS2, en dat de handel tussen deze landen en de EU derhalve is vrijgesteld van het voorschrift om summiere aangiften bij binnenbrengen en bij uitgaan in te dienen.

De lidstaten moeten aangeven dat de UPU-beginselen van één enkel postgebied en de vrijheid van doorvoer geen absolute en onvoorwaardelijke verplichtingen zijn, die zwaarder zouden wegen dan andere doelstellingen van het overheidsbeleid, waaronder de veiligheid.

Agendapunt 2: het congres wordt verzocht zijn goedkeuring te hechten aan het voorstel van algemene aard met betrekking tot de verdere werkzaamheden voor de ontwikkeling van het douanebeleid en het regelgevingskader (voorstel 9 van het verslag)

Het standpunt van de Unie houdt in dat zij zich ertoe verbindt de werkzaamheden tijdens de volgende beleidscyclus actief te ondersteunen en zich bereid verklaart zich in te zetten voor het aanpakken van praktische en operationele uitvoeringsproblemen met betrekking tot de ICS2-processen die gevolgen hebben voor exploitanten van postdiensten in derde landen, en tegelijkertijd de EU-voorschriften volledig in acht te blijven nemen en te verdedigen.

De lidstaten moeten bezwaar blijven maken tegen de opname in voorstel 9 van de juridische beoordeling van het lid van het secretariaat van de UPU, die door de EU en haar lidstaten wordt betwist omdat hierin de voorschriften inzake voorafgaande elektronische gegevens van de EU volledig onjuist zijn gekwalificeerd als strijdig met de constitutie en akten van de UPU. De lidstaten moeten tijdens het 28e UPU-congres streven naar het wijzigen van de betwiste instructie met het oog op het schrappen van de verwijzing naar deze juridische beoordeling als basis voor verdere evaluatie van regelgevingskwesties op douanegebied.

Indien voorstel 9 zou worden aangenomen zonder passende wijziging van het betwiste punt, moeten de lidstaten schriftelijk aan het UPU-congres, het internationale bureau van de UPU en de raad van bestuur van de UPU kenbaar maken dat zij het niet eens zijn.

Standpunt ten aanzien van het door de Verenigde Staten van Amerika ingediende voorstel 15

De lidstaten moeten nota nemen van het door de Verenigde Staten van Amerika ingediende voorstel en hun steun uitspreken voor de algemene beginselen die in het voorstel zijn neergelegd.

De lidstaten moeten aangeven bereid te zijn om de door de Verenigde Staten van Amerika voorgestelde specifieke werkstromen te bespreken in het kader van het waarborgen van de veiligheid en beveiliging van goederen binnen het internationale postverkeer, zonder een al te omslachtige procedure bij binnenkomst in het leven te roepen of aangewezen exploitanten van postdiensten verplichtingen op te leggen die verder gaan dan die welke voor andere belanghebbenden in de toeleveringsketen gelden.